

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 28.11.2007
KOM(2007) 747 galutinis

2007/0267 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas, susijusias su draudimo ir finansinėmis paslaugomis

(pateikta Komisijos)

{SEK(2007) 1554}

{SEK(2007) 1555}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Pasiūlymo tikslai yra dvejopi:

– didinti teisinį tikrumą ūkio subjektų ir nacionalinių mokesčių administratorių atžvilgiu ir mažinti jų administracinę naštą, siekiant tinkamai taikyti draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimo PVM taisykles;

– mažinti draudimo ir finansinių paslaugų teikėjų sąnaudose paslėpto PVM poveikį.

Šie tikslai pasiekiami trimis pasiūlyme pateiktomis priemonėmis:

- patikslinant draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimo PVM taisykles;
- išplečiant esamą apmokestinimo galimybę, perdavus ūkio subjektams valstybių narių teisę rinktis apmokestinti;
- suteikiant galimybę sudaryti sąnaudų paskirstymo grupę, kurioje ūkio subjektai gali kaupti investicijas ir paskirstyti grupės nariams grupės išlaidas šioms PVM neapmokestinamoms investicijoms.

Taisyklių patikslinimas

Draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimo PVM taisyklių patikslinimu siekiama vienodžiau taikyti neapmokestinimą PVM, didinant teisinį tikrumą ūkio subjektų atžvilgiu ir mažinant ūkio subjektų administracinę naštą, susijusią su taisyklių laikymusi. Šis patikslinimas apima tokius elementus:

- neapmokestinimo PVM sąlygos grindžiamos objektyviais ekonominiais kriterijais, dėl kurių šios sąlygos skiriasi nuo nacionalinės privatinės teisės sąvokomis grindžiamo aiškinimo, o tai yra viena iš pagrindinių skirtingo aiškinimo ir taikymo valstybėse narėse priežasčių (pvz., draudimas turi būti susijęs su rizika ir turi būti numatyta žalos atlyginimo garantija arba išmoka); šiais objektyviais ekonominiais kriterijais užtikrinama, kad ateityje naujos paslaugos taip pat bus neapmokestinamos PVM, jeigu jos atitiks šiuos kriterijus;
- naujosiose taisyklėse pateikiama samprata, pagal kurią neapmokestinamas joks sudedamasis teikiamos draudimo ar finansinės paslaugos elementas, kuris sudaro atskirą visumą ir kuriam būdinga specifinė ir esminė susijusios neapmokestinamos paslaugos savybė;
- nustatoma bendra suderinta draudimo ir finansinio tarpininkavimo samprata;
- kur buvo įmanoma, naujos apibrėžtys labiau suderintos su vidaus rinkos taisyklėmis (pvz., dėl investicinių fondų).

Direktyvos pasiūlymas teikiamas kartu su reglamento pasiūlymu, kuriame yra nebaigtinis atvejų, kuriais draudimo ir finansinės paslaugos neapmokestinamos arba

apmokestinamos PVM, sąrašas.

Apmokestinimo galimybė

Taikant išplėstą apmokestinimo galimybę, pats ūkio subjektas sprendžia, ar nori būti visiškai apmokestinamas; naudodamasis šia teise, kaip ir bet kuris kitas ūkio subjektas, jis galės išskaičiuoti jo investicijoms taikytą pirkimo PVM. Taip finansų sektoriuje kuriamos vienodos sąlygos, kurių ilgą laiką nebuvo, nes labai nedaug valstybių narių yra suteikusios verslui šią galimybę, o tai buvo padaryta skirtingomis sąlygomis.

Tuo pačiu metu valstybėms narėms suteikiama būtina laisvė pačioms nustatyti tos galimybės taikymo taisykles ir suderinti ją su nacionalinėmis mokesčių priežiūros sistemomis. Prireikus, remiantis direktyvos 397 straipsniu, Bendrijos lygmeniu galima numatyti įgyvendinimo nuostatas.

Sąnaudų paskirstymas

Pagal siūlomą sąnaudų paskirstymo modelį, visų pirma mažesniųjų ūkio subjektų grupės, turinčios galimybę pirkti investicijas geresnėmis rinkos sąlygomis, gali telkti PVM neapmokestinamas investicijas, pvz., į tam tikros specializacijos darbuotojams skirtas kompiuterių technologijas, ir po to paskirstyti jas grupės nariams.

- **Bendrosios aplinkybės**

Neapmokestinamų draudimo ir finansinių paslaugų apibrėžtys paseno, todėl valstybės narės ėmė nevienodai aiškinti ir taikyti šias neapmokestinimo nuostatas. Suinteresuotosios šalys susiduria su skirtinga ir teisiniu požiūriu gerokai sudėtinga administravimo praktika, dėl kurios ūkio subjektams ir mokesčių institucijoms kyla teisinio neapibrėžtumo problemų. Dėl šio teisinio neapibrėžtumo didėja bylų skaičius teismuose ir ūkio subjektų bei administratorių administravimo išlaidos, susijusios su neapmokestinimo taikymu. Dėl to būtina patikslinti draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimo PVM taisykles, siekiant didinti teisinį tikrumą ir mažinti ūkio subjektų bei administratorių administravimo išlaidas. Ši išvada patvirtinta per 2006 m. vykusią viešąją konsultaciją su suinteresuotosiomis šalimis ir Komisijos užsakymu atliktame nepriklausomame tyrime dėl ekonominių finansinių ir draudimo paslaugų neapmokestinimo PVM padarinių supratimo didinimo.

Antroji problema – draudimo ir finansinių paslaugų sąnaudų struktūroje paslėptas PVM. Teikdami finansines ir draudimo paslaugas, visi ūkio subjektai siekia gerinti savo konkurencingumą, kadangi dėl vienos bendros Europos rinkos kūrimo tendencijos jie susiduria su vis didesne tarpusavio konkurencija bei konkurencija, kurią skatina ūkio subjektai už ES ribų. Būtinybė didinti efektyvumą buvo viena iš svarbiausių sektoriaus konsolidacijos skatinimo priežasčių, tačiau sąnaudų mažinimo strategijos pasireiškia įvairiais būdais. Šiuos pokyčius spartina kuriama platesnė integruotos Europos finansinių paslaugų rinkos reglamentavimo sistema, kaip nustatyta Finansinių paslaugų veiksmų plane. Nenukrypstamai siekiant vienodų sąlygų, šia reglamentavimo sistema didinama draudimo ir finansinių paslaugų tiekėjų konkurencija. Šiomis sąlygomis ūkio subjektai sukūrė įvairių metodų savo konkurencingumui didinti, tačiau kai kurie plačiau paplitę pagrindiniai metodai yra susiję su:

– užsakomosiomis paslaugomis (siekiant mažinti administravimo ir darbo sąnaudas,

pvz., akcijų depozitoriumas, administravimo funkcijos ir t. t.);

– veiklos telkimu (siekiant paskirstyti sąnaudas, pvz., diegiant bendras kelių bankų kompiuterių sistemas ir programinę įrangą, kuriant su konsolidavimu susijusias arba juo pagrįstas kredito agentūras);

– subrangos sutarčių sudarymu (įterpiant papildomą finansinių produktų ir draudimo paslaugų platinimo lygmenį).

Taikant šiuos metodus, mažėja viduje sukuriama vertė, tačiau paslaugas draudimo ir finansinių produktų tiekėjams teikia nepriklausomos trečiosios šalys. Dėl to kyla problema, nes šioms paslaugoms nebegalima taikyti finansinėms ir draudimo paslaugoms taikomo neapmokestinimo, todėl PVM įtraukiamas į sąskaitą faktūrą. Klientas dažnai šio PVM negali atskaityti, nes jam teikiamos neapmokestinamos draudimo ir finansinės paslaugos, todėl jis neturi teisės į atskaitą. Toks neatskaitomas PVM tampa sąnaudų dalimi. Pasiūlyme yra priemonių, kuriomis bus sumažintas toks poveikis sąnaudoms.

- **Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos**

135 straipsnio 1 dalies a–g punktai bei 137 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis.

- **Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Tais atvejais, kai buvo įmanoma, naujosiomis apibrėžtimis užtikrinamas didesnis derėjimas su vidaus rinkos taisyklėmis (pvz., dėl investicinių fondų, kredito reitingo, išvestinių priemonių).

Pasiūlymas yra Komisijos reglamentavimo aplinkos paprastinimo strategijos dalis (COM(2006) 690 66 skirsnis). Šis supaprastinamas bus naudingas tiek ūkio subjektams, tiek valstybių narių mokesčių administratoriams. Tačiau šios naudos neįmanoma įvertinti kiekybiškai.

Pasiūlymu bus padidintas teisinis tikrumas ir sumažinta ūkio subjektų bei nacionalinių mokesčių administratorių administracinė našta. Kadangi pasiūlymas turės teigiamo poveikio sąnaudoms, jis neturėtų turėti neigiamo poveikio mažmeniniams vartotojams teikiamų draudimo ir finansinių paslaugų sąnaudoms.

2) KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų metodai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

„Fiscalis“ seminaras Dubline 2004 m. gruodžio mėn.; dalyvavo draudimo ir finansinių paslaugų sektoriaus ir valstybių narių mokesčių administracijų atstovai.

Konferencija mokesčių klausimais Briuselyje 2006 m. gegužės 11 d.; dalyvavo draudimo ir finansinių paslaugų sektoriaus ir valstybių narių mokesčių administratorių atstovai.

Viešoji suinteresuotųjų šalių konsultacija 2006 m. birželio mėn.

„Fiscalis“ seminaras 2007 m. kovo mėn.

2007 m. birželio mėn. Generalinio direktorato svetainėje paskelbti darbiniai dokumentai, kuriuose pateikti pirmieji teisės aktų projektai.

Apvaliojo stalo diskusija su suinteresuotosiomis šalimis 2007 m. liepos mėn.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Seminare pagal programą „Fiscalis“ Dubline 2004 m. gruodžio mėn. nagrinėtos įvairios ūkio subjektams probleminės sritys, visų pirma užsakomųjų paslaugų reiškinys, ir tiek ūkio subjektai, tiek valstybės narės nusprendė, kad Komisijos tarnybos turi inicijuoti atitinkamus teisės aktus.

Po seminaro TAXUD GD tarnybos užsakė nepriklausomo eksperto tyrimą dėl ekonominių finansinių ir draudimo paslaugų neapmokestinimo PVM padarinių supratimo didinimo ir rengė dvišales konsultacijas su valstybėmis narėmis ir MARKET GD, po kurių buvo parengtas pagrindinis dokumentas (darbinis dokumentas Taxud 1802/06), kuriame apžvelgiamos nustatytos pagrindinės problemos bei galimi jų techniniai sprendimai. 2006 m. gegužės mėn. Briuselyje vykusioje konferencijoje mokesčių klausimais šis dokumentas buvo aptartas su suinteresuotosiomis šalimis ir valstybėmis narėmis.

Antrasis „Fiscalis“ seminaras surengtas 2007 m. kovo mėn., siekiant suinteresuotuosius nacionalinių mokesčių administracijų pareigūnus supažindinti su politiniais reglamentavimo sistemos pokyčių skatinimo veiksniais ir ekonominiais tarpvalstybinės finansinės integracijos skatinimo veiksniais. Seminare taip pat aptarti praktiniai galiojančių teisės aktų įgyvendinimo klausimai.

Teisės aktų projektai buvo išsamiai aptarti su visomis suinteresuotosiomis šalimis.

Nuo 2006 m. gegužės 9 d. iki 2006 m. birželio 9 d. vyko viešosios konsultacijos internetu. Komisija gavo 82 atsakymus. Rezultatai pateikti adresu http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/article_2447_en.htm.

• **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Aptariamoms mokslui ir (arba) tiriamųjų duomenų sritys

Tyrimas dėl ekonominių finansinių ir draudimo paslaugų neapmokestinimo PVM padarinių supratimo didinimą (konkurso pasiūlymo Nr. taxud/2005/AO-006)

Naudoti metodai

Nepriklausomas išorinis tyrimas.

Pagrindinės organizacijos ir (arba) ekspertai, su kuriais buvo konsultuotasi

Price Waterhouse Coopers

Gautų ir panaudotų patarimų santrauka

Rimtų pavojų, kurių pasekmės būtų nepataisomos, galimybė paminėta nebuvo.

Užsakyto tyrimo, pačios Komisijos tyrimo darbiniam dokumente Taxud 1802/06 ir suinteresuotųjų šalių per viešąsias konsultacijas išsakytos išvados daugiausia sutapo, todėl Mokesčių ir muitų sąjungos generalinis direktoratas galėjo nustatyti reikiamus prioritetus ir sutelkti dėmesį į tinkamiausius sprendimus.

Ekspertų patarimų paskelbimas visuomenei

Skelbta Generalinio direktorato svetainėje

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

• **Poveikio vertinimas**

Svarstytos galimybės išsamiai aprašytos poveikio vertinime.

Apmokestinimas nuliniu PVM tarifu, p. 31.

Paslaugų neapmokestinimo PVM taikymo apimties išplėtimas, p. 32.

Vienodai ribojama pirkimo PVM atskaita, p. 33.

Apmokestinimo galimybė, p. 34.

Tarpvalstybinis PVM subjektas, p. 37.

Atskiri juridiniai asmenys ir tarpvalstybiniai sandoriai, p. 37.

PVM mokėtojų grupės sudarymas, p. 38.

Susitarimai dėl sąnaudų paskirstymo, p. 41.

Lengvatinis PVM tarifas, taikomas perkamai paslaugai, p. 44.

Kitos galimybės, p. 44.

Komisija atliko darbo programoje numatytą poveikio vertinimą; jos ataskaitą galima rasti dokumente Taxud 15570.

3) TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

• **Siūlomų veikslių santrauka**

Šį pasiūlymą sudaro trys priemonės.

– draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimo PVM taisyklių patikslinimas;

– esamos apmokestinimo galimybės išplėtimas, perduodant ūkio subjektams

valstybių narių teisę rinktis apmokestinti;

– galimybė sudaryti sąnaudų paskirstymo grupę, kuri sudaro sąlygas ūkio subjektams kaupti investicijas ir paskirstyti grupės nariams grupės išlaidas šioms PVM neapmokestinamoms investicijoms.

- **Teisinis pagrindas**

Sutarties 93 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas**

Pasiūlymas priklauso išimtinai Bendrijos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytos (-ų) priežasties (-čių).

Pasiūlymai pateikti direktyvos projekte; gali būti tik vienas teisingas visoje Bendrijoje taikomų draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimo PVM taisyklių aiškinimo būdas; šį tikslą galima įgyvendinti keičiant senąsias Direktyvos 2006/112/EB taisykles. Siekiant sudaryti neapmokestinamų draudimo ir finansinių paslaugų tiekėjams galimybę telkti savo investicijas grupėje ir paskirstyti grupės nariams šias PVM neapmokestinamas investicijas, būtina nustatyti atitinkamą priemonę, kuri tiktų ir tarpvalstybiniais atvejais; tokią priemonę būtų galima nustatyti tik pakeitus Direktyvos 2006/112/EB nuostatas.

Aiškiomis, ekonominiais kriterijais pagrįstomis taisyklėmis mažinamos prielaidos galimam bylinėjimuisi ir kuriama teisinio tikrumo aplinka, kurioje gerokai mažinamos administracinės sąnaudos, susijusios su galimais kelių valstybių narių taisyklių aiškinimo ir taikymo susitarimais.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūloma priemonė: direktyva.

Kitos priemonės būtų netinkamos dėl toliau nurodytos (-ų) priežasties (-čių).

Galiojanti Tarybos direktyva 2006/112/EB gali būti keičiama tik kita direktyva.

4) **POVEIKIS BIUDŽETUI**

Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui.

5) **PAPILDOMA INFORMACIJA**

- **Paprastinimas**

Pasiūlymu numatoma paprastinti teisės aktus.

Pasiūlymas susijęs su tokiais paprastinamo aspektais:

- jame sąlygos dėl neapmokestinimo PVM grindžiamos objektyviais ekonominiais kriterijais, dėl kurių galima daug lengviau įgyvendinti neapmokestinimo PVM nuostatas;
- jame patikslinama, kad neapmokestinamas joks sudedamasis teikiamos draudimo ar finansinės paslaugos elementas, kuris sudaro atskirą visumą ir kuriam būdinga specifinė ir esminė neapmokestinamos paslaugos savybė; taip mažinamos bylinėjimosi galimybės;
- jame pateikiama bendra suderinta draudimo ir finansinio tarpininkavimo samprata; tokie patys principai taikomi draudimo paslaugoms ir finansinėms paslaugoms.

- **Atitikmenų lentelė**

Valstybės narės privalo pateikti Komisijai nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikmenų lentelę.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas, susijusias su draudimo ir finansinėmis paslaugomis

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę²,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę³,

kadangi:

- (1) Finansinių paslaugų sektoriaus indėlis gerinant augimą, konkurencingumą ir užimtumą yra svarbus, tačiau tai įmanoma tik tuomet, kai vidaus rinkoje sudaromos nešališkos konkurencijos sąlygos. Būtina nustatyti sistemą, kuria būtų užtikrintas finansinių produktų apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) ir jų rinkodaros bei administravimo teisinis tikrumas.
- (2) Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁴ nustatytos galiojančios taisyklės, reglamentuojančios draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimą PVM, paseno ir aiškinamos bei taikomos nevienodai. Dėl taisyklių sudėtingumo ir administracinės praktikos skirtumų ūkio subjektai ir mokesčių administratoriai susiduria su teisiniu neapibrėžtumu. Šis neapibrėžtumas buvo daugelio bylų ir administracinės naštos didėjimo priežastimi. Dėl to būtina patikslinti, kurios draudimo ir finansinės paslaugos neapmokestinamos, ir taip didinti teisinį tikrumą bei mažinti ūkio subjektų ir institucijų administracinę naštą.
- (3) Siekiant užtikrinti mokesčių neutralumą, neapmokestinimas, remiantis objektyviais ekonominiais kriterijais, turėtų būti siejamas ne su jas teikiančiais asmenimis, o su atitinkamų paslaugų pobūdžiu.
- (4) Tam tikras neapibrėžtumas kyla, kai ūkio subjektai užsako nepriklausomų asmenų paslaugas arba telkia ūkio subjektų veiklą. Siekiant vengti tokio neapibrėžtumo,

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

³ OL C [...], [...], p. [...].

⁴ OL L 347, 2006 12 11, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/138/EB (OL L 384, 2006 12 29, p. 92).

tikslinga aiškiai nustatyti, kad sudedamuoju draudimo ar finansinės paslaugos elementu ir atskira visuma laikoma veikla, kuriai būdinga specifinė ir esminė neapmokestinamos paslaugos savybė, patenka į atitinkamos paslaugos neapmokestinimo nuostatų taikymo sritį.

- (5) Draudimo paslaugoms ir finansinėms paslaugoms būtinos panašios tarpininkavimo rūšys. Dėl to draudimo tarpininkavimas ir finansinis tarpininkavimas turėtų būti vertinami vienodai.
- (6) Atnaujinant draudimo ir finansinių paslaugų neapmokestinimo nuostatas, taip pat siekiama užtikrinti, kad jos derėtų su vidaus rinkos nuostatomis, visų pirma Finansinių paslaugų priemonių planu⁵ ir taisyklėmis, reglamentuojančiomis kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektus. Nepaisant to, kai kuriais atvejais būtina susiaurinti PVM neapmokestinamų draudimo ir finansinių paslaugų apibrėžtis, palyginti su vidaus rinkos taisyklėse numatytais apibrėžtimis, siekiant laikytis reikalavimo siaurai aiškinti neapmokestinimo nuostatas.
- (7) Draudimo ir finansinių paslaugų teikėjai turi vis daugiau galimybių patirtoms išlaidoms taikomą pirkimo PVM priskirti būtent apmokestinamoms pardavimo pajamoms. Tais atvejais, kai teikėjai teikia paslaugas už nustatytą mokestį, jie gali lengvai nustatyti šių paslaugų apmokestinamąją vertę. Dėl to tikslinga išplėsti tokių ūkio subjektų galimybę rinktis apmokestinti.
- (8) Stiprindami tarpvalstybinį bendradarbiavimą, draudimo ir finansinių paslaugų teikėjai gali didinti savo konkurencingumą ir prisidėti prie vidaus rinkos įgyvendinimo. Dėl to, laikantis mokesčių neutralumo principo, suinteresuotiesiems ūkio subjektams turėtų būti suteikta teisė rinktis apmokestinti ir teisė bendradarbiauti paskirstant sąnaudas.
- (9) Todėl Direktyvą 2006/112/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- (1) 135 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - a) šio straipsnio 1 dalyje a–g punktai pakeičiami taip:
 - „a) draudimas ir perdraudimas;
 - b) paskolos suteikimas ir skolų, susijusių su suteikta paskola, laidavimas;
 - c) sandoriai, susiję su finansinių indėlių ir sąskaitos operacijomis;
 - d) valiutos keitimas ir grynujų pinigų išdavimas;
 - e) vertybinių popierių siūlymas;

⁵ COM(1999) 232.

- f) tarpininkavimas sudarant draudimo ir finansinius sandorius, kaip nurodyta a–e punktuose;
- g) investicinių fondų valdymas;“

b) Įterpiamos šio straipsnio 1a, 1b ir 1c dalys:

„1a. Šio straipsnio 1 dalies a–e punktuose numatytas neapmokestinimas taikomas bet kokiam sudedamajam draudimo ar finansinės paslaugos elementui, kuris sudaro atskirą visumą ir kuriam būdinga specifinė ir esminė neapmokestinamos paslaugos savybė.

1b. Tais atvejais, kai sudėtingas sandoris susijęs su atskirai nurodytu draudimo aspektu, draudimas laikomas atskira paslauga, kuri neapmokestinama pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą.

1c. Tais atvejais, kai prekių tiekimas ir paslaugų teikimas apima atskirai nenurodytą paskolos suteikimą, paskolos suteikimas nelaikomas atskira paslauga, kuri neapmokestinama pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą.“

(2) Įterpiamas 135a straipsnis:

„135a straipsnis

135 straipsnio 1 dalies a–g punktuose numatytais neapmokestinimo atvejais vartojamos šios apibrėžtys:

1. „draudimas ir perdraudimas“ reiškia įsipareigojimą, kurį prisiimdamas asmuo, įvykus draudimui įvykiui, privalo kitam asmeniui mainais už apmokėjimą atlyginti žalą arba išmokėti išmoką, kaip nustatyta įsipareigojime;
2. „paskolos suteikimas“ reiškia pinigų skolinimą arba pažadą paskolinti pinigų;
3. „skolų laidavimas“ reiškia atsakomybės už kito asmens skolą prisiėmimą;
4. „finansinis indėlis“ reiškia piniginių indėlių, kuris laikomas į jį teisę išsaugančio indėlininko vardu ir turi būti gražintas remiantis taikomomis teisinėmis sutartinėmis sąlygomis;
5. „sąskaitos operacija“ reiškia kliento pinigines sąskaitos operaciją;
6. „valiutos keitimas“ reiškia paslaugas, kurias teikiant asmuo keičia pagal šalių valiutų keitimo kursus indėlių arba piniginiame sąskaitoje turimą valiutą banknotais ar monetomis, paprastai naudojamais kaip teisėta atsiskaitymo priemonė;
7. „grynieji pinigai“ reiškia valiutą banknotais ir monetomis, paprastai naudojamus kaip teisėta atsiskaitymo priemonė arba apyvarčioji mokėjimo priemonė;

8. „vertybinių popierių siūlymas“ reiškia finansinės vertės turinčių priemonių, kuriomis prekiaujama, išskyrus dokumentus, patvirtinančius nuosavybės teisę į prekes, arba į 15 straipsnio 2 dalyje nurodytas teises, ir kurios susijusios su viena ar keliomis iš toliau minimų teisių, siūlymą:
 - a) bendrovės ar kitokios asociacijos kapitalo nuosavybę,
 - b) kreditoriaus teisę į skolos atgavimą,
 - c) 135 straipsnio 1 dalies a arba b punktuose nurodytų kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektų, a–d punktuose minėtų kitų PVM neapmokestinamų finansinių dokumentų arba kitų kolektyvinio investavimo subjektų dalies nuosavybę;
9. „tarpininkavimas sudarant draudimo ir finansinius sandorius“ reiškia atskirą tarpininkavimo veiksmą, kuriuo trečioji šalis sutarties šaliai už atlyginimą teikia su 135 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytais draudimo ar finansiniais sandoriais susijusias tarpininkavimo paslaugas;
10. „investiciniai fondai“ reiškia kolektyvinio investavimo į 135 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytus neapmokestinamus finansinius dokumentus ir į nekilnojamąjį turtą subjektus;
11. „investicinių fondų valdymas“ reiškia veiklą, kuria siekiama įgyvendinti suinteresuoto investicinio fondo investicinius tikslus.“

(3) 137 straipsnio 1 dalies a punktas išbraukiamas.

(4) Įterpiami šie 137a ir 137b straipsniai:

„137a straipsnis

1. Nuo 2012 m. sausio 1 d. valstybės narės suteikia apmokestinamiesiems asmenims teisę į 135 straipsnio 1 dalies a–g punktuose nurodytų paslaugų apmokestinimo galimybę.
2. Taryba patvirtina 1 dalies įgyvendinimui reikalingas priemones remdamasi 397 straipsnyje numatyta tvarka. Kol Taryba šių priemonių nepatvirtino, valstybės narės gali nustatyti išsamias taisykles, reglamentuojančias pasirinkimo galimybės įgyvendinimą pagal šio straipsnio 1 dalį.

137b straipsnis

Valstybės narės neapmokestina apmokestinamųjų asmenų grupės paslaugų, teikiamų grupės nariams, jeigu laikomasi šių sąlygų:

- 1) pati grupė ir visi jos nariai yra įsisteigę arba turi buveinę Bendrijoje;
- 2) grupė vykdo savarankišką veiklą ir savo narių atžvilgiu veikia kaip nepriklausomas subjektas;

- 3) grupės nariai teikia pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus neapmokestinimas paslaugas ar kitas paslaugas, kurias teikdami jie nelaikomi apmokestinamaisiais asmenimis;
 - 4) grupės paslaugos teikiamos tik nariams ir yra būtinos, kad jie galėtų teikti pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus neapmokestinamas paslaugas;
 - 5) Grupė reikalauja, kad nariai sumokėtų tik tikslią kiekvieno jų bendrų išlaidų dalį, išskyrus sandorių kainodaros pakoregavimus tiesioginio apmokestinimo tikslais.“
- (5) 174 straipsnio 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:
- „c) 135 straipsnio 1 dalies b–g punktuose nurodytų finansinių sandorių, jei šie sandoriais yra atsitiktiniai, apyvartos sumą.“

2 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui, ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikmenų lentelę.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinių teisės aktų nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja [...] dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje [...]

Tarybos vardu
Pirmininkas
[...]